

OHNISKO

Počítame s vami...

máj – jún 2017

SLOVO KAZATEĽA
Boží poklad

SVEDECTVO
Hodnota života

KREŠŤANSKÍ HRDINOVIA
Gróf Zinzendorf

Téma
Vplyv rodiny na obrátenie dieťaťa

Boží poklad

Božia láska je zaznamenaná v rôznych častiach Písma, v rôznych podobstvách.

V Mt 13,44 začína podobenstvo o poklade ukrytom v poli. Podobenstvo je jednoduchý príbeh o známej veci; pozemskej veci, jednoduchšej na pochopenie. Veci v Ježišových podobstvách boli dobre známe všetkým Jeho poslucháčom. Avšak zámerom podobenstva je prostredníctvom jednoduchých vecí poukázať na neviditeľné, večné duchovné veci. Ježiš ako dobrý učiteľ postupuje metódou od známeho k neznámemu. Začína najprv tým, čo poslucháči dobre poznajú, a vedie ich k novým veciam. Pri čítaní podobenstiev si musíme klásť otázky typu: „Aké duchovné skutočnosti zodpovedajú materiálnym/pozemským veciam v tomto podobenstve?“

Prečítajme si...

„Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu ukrytému na poli. Keď ho človek našiel, skryl ho, od radosti šiel a predal všetko, čo mal, a kúpil to pole.“ (Mt 13,44)

Toto podobenstvo je veľmi jednoduché. Aké duchovné skutočnosti nám tento jednoduchý princíp odhaľuje? Chceme vám, milí čitatelia, predložiť svoj osobný výklad, ktorý, ako verím, je v zhode s biblickými princípmi. Nevrtdím, že žiadny iný nie je správny.

Muž, ktorý našiel poklad, je Ježiš. Pole je tento svet. Tak to Ježiš vysvetľuje v podobenstve o kúkoli (Mt 13,37-38). A čo je poklad? Verím, že pokladom je Boží ľud, ktorý je v tomto svete. Muž je Ježiš, pole je tento svet a poklad je Boží ľud v ňom.

Potom, ako muž objavil na poli poklad, urobil niečo veľmi múdre. Nerozprával o tom každému. Práve naopak, poklad schoval. Ukryl si ho len pre seba. Schoval ho a rozhodol sa kúpiť zaň celé pole. On vlastne pole nechcel. Jediné, čo chcel, bol poklad. Bol však natoľko triezvy, realistický, že vedel, že ak chce poklad, musí zaplatiť cenu za celý pozemok, za celé pole. Cena daného poľa bola pre muža veľmi vysoká. Stála ho všetko, čo mal. Urobil to však s veľkou radosťou, pretože poznal hodnotu pokladu ukrytého v ňom.

Iste si dokážeme predstaviť reakciu okolia... Prečo...? Toľko peňazí...?!

Nedivme sa, okolie o poklade nevedelo nič. Jediný, kto o ňom niečo vedel, bol Ježiš. A tak On zaplatil cenu za celý svet, aby získal pre seba poklad, ktorý je ukrytý v poli. Tým pokladom je Boží ľud, kresťania.

Pripomeňme si verš z Jn 3,16: „Lebo tak Boh miloval svet...“

Boh tak miloval svet, že vydal život svojho Syna, aby kúpil, vykúpil, skúpil svet. Avšak to, čo Boh získal zo sveta, je „každý“. Každý, kto v Neho verí, má večný život; nezomrie. Táto skupina/spoločnosť „každý-ch“, ona je tým pokladom, pre ktorý Ježiš zomrel – aby si ho kúpil. Vykúpil svet, aby zachránil každého.

V Tít 2,14 je znovu vyslovená táto pravda. Tým pokladom sme my, ľud, ktorý je Jeho vlastný. Ľudia, ktorí boli vykúpení zo sveta, vykúpení z hriechu, očistení a zapálení pre horlivosť za Božie dobré veci. Cenou bol On sám, Ježiš Kristus; všetko, čo mal, všetko, čím

bol. Položil svoj život. Vydal samého seba, aby kvôli pokladu, svojmu ľudu, mohol kúpiť pole.

Ešte jedna myšlienka. Ježiš kúpil pole, prenechal ho však svojim sluhom, služobníkom evanjelia, aby poklad vykopali. To je veľké množstvo práce. Poklad treba nájsť a vydolovať zo zeme... Ležal tam veľmi dlho; je hrdzavý, špinavý, plesnivý a potrebuje dôkladne vyčistiť.

Ježiš ho sám nečistí. V tomto svete má svojich služobníkov. Verte, privádzajú ľudí k Pánovi a kázať im evanjelium je ťažká práca. Taká ťažká, ako keď vykopávate poklad. Je prenechaná Ježišovým služobníkom. Aj ty si jedným/jednou z mnohých, ktorých Boh na svete má. Cieľom našej služby je vykopáť poklad z poľa, očistiť ho a pripraviť pre Pána.

To je to, čo apoštol Pavol hovorí o svojej službe v Kol 1,28-29: „Jeho ohlasujeme, keď vo všetkej múdrosti napomínáme a učíme každého človeka, aby sme každého človeka predviedli pred Boha ako dokonalého v Kristovi.“ (v. 28) Pavol sa neuspokojil s tým, aby nechal niekoho z Božieho ľudu pod latkou svojich možností. Tvrdo pracoval. Ako hovorí v ďalšej vete: „O to sa usilujem a zápasím s Jeho mocou, ktorá vo mne mocne pôsobí.“ (v. 29)

Všimnime si tie slová, ktoré označujú aktivitu: ‚usilujem‘ a ‚zápasím‘. Aký je zmysel a cieľ týchto aktivít? Získať poklad z poľa. Očistený, pripravený ako dar Pánovi, ktorý zomrel a svojím životom zaplatil za pole. Ako to robíme? Tak, ako hovorí Pavol: ‚napomíname‘ a ‚učíme‘. Naším cieľom je, aby každý bol ‚dokonalý v Kristovi‘ podľa svojich individuálnych možností.

Chcem nám však pripomenúť cenu, ktorá bola zaplatená za pole a za poklad, ktorý je v ňom. Cenou bolo všetko, čo mal. Nič si nenechal. Jeho láska je veľkolepá. Urobil to dobrovoľne, s radosťou. Takú lásku mal k svojmu pokladu: Božiemu ľudu.

Patrick Hipp

Stopy Boha

Pre mňa ako pre biskupa nastáva opäť čas konferencií. Mám za sebou dve Centrálné konferencie, taktiež jednu Výročnú. Zajtra začína ďalšia (7. 4. – pozn. redakcie). Konferencie väčšinou súvisia s množstvom správ a referovaním uskutočnených aktivít.

No iné dojmy zostali vo mne zaujímavo uchované. Na našej domácej Centrálny konferencii som veľmi ocenil celodenné modlitby, ktoré rámcovali naše diskusie v pléne. Tiež som pútavo sledoval krátke prezentácie jednotlivých krajín a pritom som sám objavoval veci, ktoré som ešte nepoznal. Na Centrálny konferencii v Kongu som si uvedomil, v akých ťažkých podmienkach musí cirkev pracovať v tejto obrovskej krajine. Obdivoval som odvalu a vytrvalosť, ktoré delegáti potrebujú často len na samotnú cestu, obzvlášť tí, čo museli cestovať nebezpečnými, dobývanými územiami. Pri spomienke na Výročnú konferenciu Bulharsko-Rumunsko mi zostane v pamäti, ako sa v krátkych vyhláseniach v pléne vždy opäť prihliadalo na dobré skúsenosti s prácou v miestnych zboroch.

Na všetkých týchto konferenciách som s potešením nachádzal Božie stopy medzi nami. To mi zostalo v pamäti oveľa viac než suché rokovania. Na týchto konferenciách bola vyjadrená vďačnosť Bohu, rešpekt voči ostatným a nádej do budúcnosti. Božie milostivé pôsobenie zažiarilo. Spoločenstvo bolo posilnené. Spoločne sme dospeli k zodpovedným rozhodnutiam. Dúfam, že sa nám znovu a zas podarí vytvárať Kristovým Duchom ovplyvnený čas „konferencovania“. Vtedy sa naše oficiálne zasadania stanú miestami, kde možno zažiť Božiu prítomnosť.

biskup Patrick Streiff
(prel. M. Kušáková)

Stretnutie kazateľov ECM z Česka, Poľska a Slovenska

Prvé stretnutie tohto druhu sa uskutočnilo ako český projekt podporený z nášho metodistického Fondu pre misiu v Európe. Všetci kazatelia so služobným pridelením sme boli pozvaní do Vranova pri Brne v dňoch 19. – 22. 4. 2017. Hostil nás katolícky kláštor paulánov, ktorého západné krídlo je chránenou národnou kultúrnou pamiatkou. Mali sme možnosť ubytovania i stravovania na jednom mieste a boli nám poskytnuté bohoslužobné i rokovacie priestory. Za to patrí úprimná vďaka hosťiteľom. Ocenili sme aj krásne okolie, keď sme sa v jedno popoludnie vydali do neďalekej Punkevní jeskyně.

Program stretnutia mal niekoľko cieľov. Prvým bolo spoločné slávenie svätej Večere Pánovej, rozjímanie nad Božím slovom a modlitby. Druhým bolo vzájomné spoznávanie sa, či už formou team buildingu pod vedením brata Janusza Daszutu (z Poľska), alebo viacerými osobnými stretnutiami a rozhovormi cez prestávky či pri jedle. Tretím cieľom bolo predstaviť našu metodistickú prácu v týchto troch krajinách. Myslím si, že niektorí dostali takéto informácie z prvej ruky po prvýkrát. Štvrtým cieľom bolo hovoriť o aktuálnych otázkach, ktoré sú dôležité pre súčasnú prácu v cirkvi. Aby sa využilo stretnutie aj na prerokovanie vecí aktuálnych, týkajúcich sa dištriktov krajín, rozde-

lili sme sa do skupín podľa štátov. Poučné a menej známe bolo počut' o systéme financovania práce v jednotlivých krajinách z úst superintendentov. S veľkým záujmom sme si vypočuli príklady misijnej práce v zúčastnených krajinách. Jeden večer bol venovaný prednáške na tému Poučné paralely, iné korene: John Wesley a Martin Luther (autor Pavel Procházka).

Český, poľský a slovenský jazyk sú si navzájom blízke, no nie vždy úplne jasne zrozumiteľné. Boli sme preto vďační za službu tlmočníka brata Jaromíra Andrýska z Kresťanských zborov, ktorý nám veľmi pomohol. Pri stoloch a cez prestávky sme s rôznym stupňom úspechu skúšali konverzácie bez tlmočníka. Myslím, že hovorím zo srdca viacerých účastníkov, keď napíšem, že porozumenie bolo dokonalé i bez dokonalého ovládania reči. Boží Duch, Božia láska medzi nami a dobroprajnosť to spôsobili. Sme za toto mimoriadne stretnutie vďační všetkým, ktorí sa o usporiadanie zaslúžili, najmä bratovi superintendentovi českej oblasti Petrovi Procházkovi.

Pavel Procházka

Kresťanskí hrdinovia – kedysi a dnes 3. časť

Gróf Zinzendorf – Prvé lastovičky

Ďalším hrdinom viery, ktorého život a dielo ovplyvnili svet nielen pred 300 rokmi, ale čerpáme z nich až dodnes, bol gróf Zinzendorf.

Gróf Nicolaus Ludwig von Zinzendorf bol už v útlom veku výnimočne zrelý kresťan. Nevydal sa smerom, ktorý mu určoval jeho šľachtický pôvod, ale nasledoval Božie volanie. Svoje bohatstvo si nenechal len pre seba, ale otvoril dvere svojho panstva prenasledovaným kresťanom z Moravy. Tu založili osadu Ochranov (Herrnhut). Kresťania sa tam denne schádzali, aby sa modlili a načúvali Božiemu slovu; nadviazali na tradície starej Jednoty bratskej. Netušili, že vzniknuté spoločenstvo sa rozšíri do mnohých krajín a ovplyvní aj veľikánov prebudenia, akými boli John a Charles Wesleyovci.

Sám gróf zažil vyhostenie z rodného Saska a usadil sa aj s rodinou na opustenom zámku, kde sa zdržiavali tuláci a bezdomovci. „Prečo nezačať slúžiť najnižším vrstvám obyvateľstva? Urobím z tohto miesta, ktoré nazývajú sídlom vagabundov, centrum jedného náboženstva nášho Spasiteľa,“ povedal Zinzendorf. Chudobné deti v ošúchaných šatách jedli s noblesnými deťmi grófa a onedlho vznikla komunita oslavujúca Boha. Zinzendorf sa vydal aj na ďalekú cestu k americkým indiánom a na Karibské ostrovy. Neodradili ho ťažkosti ani smrť viacerých vlastných detí. Pod jeho vedením vzniklo misijné hnutie a odvážni moravskí bratia cestovali do Ameriky, Afriky, Grónska a na vzdialené ostrovy, kde zasiať semeno dodnes prináša úrodu. V Ochranove sa zrodili heslá Jednoty bratskej, ktoré vychádzajú nepretržite viac ako 280 rokov.

Aj my dnes riešime utečeneckú krízu; máme tu ľudí bez domova. Zinzendorf bol vo svojej dobe výnimočný. A hoci my nemáme práve šľachtický pôvod a bohatstvo ako on, aj nám rovnako znejú Pánove slová: „Bol som hladný a dali ste mi jesť (...), prišiel som ako cudzinca a prichýlili ste ma.“ (Mt 25,35) Ak s vierou

poslušne urobíme prvý krok, aj naša zdanlivo malá služba môže mať oveľa väčší dosah, než si dokážeme predstaviť. Nech nás tento životný príbeh motivuje!

prel. Anna Gajdošová

Ukážka z knihy:

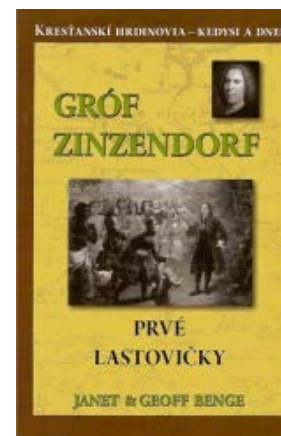
Ludwig sa zastavil a pozorne si prezeral obraz. Dielo maliara Domenica Fetiho malo názov *Ecce Homo* (Hľa, človek) a znázorňovalo Ježiša s trňovou korunou na hlave. Na spodok obrazu autor napísal tieto slová: **Toto som urobil ja pre teba. Čo si urobil ty pre mňa?**

Táto otázka Ludwiga zarazila. Zdalo sa mu, že visí vo vzduchu, keď uvažoval, čo v skutočnosti pre Krista urobil. Prišli mu na um obvyklé odpovede. Miloval Ho, čítal Bibliu, modlil sa, spieval nábožné piesne, ale pripadalo mu to akési bezvýznamné v porovnaní so všetkým, čo urobil Kristus, keď zomrel na kríži. Ludwig si opakoval otázku: Čo si urobil ty pre mňa? V mysli sa vrátil do jedálne na gymnáziu v Halle. Rozmýšľal, ako sedel pri stole a počúval všetko, čo rozprával Bartholomäus Ziegenbalg, misionár v Indii. Nuž existuje človek, ktorý pre Krista niečo robí!

„Ja urobím viac,“ sľúbil si potichu Ludwig, stojac pred obrazom. „Nestrávim zvyšok života nezmyselným cestovaním a návštevami.“

Kniha vyšla vo vydavateľstve ViVit, s. r. o., Kežmarok: www.vivit.sk.

Tam si ju môžete v prípade záujmu objednať.

VPLYV RODINY NA OBRÁTENIE DIEŤAŤA

Hoci je obrátenie dieťaťa prácou Ducha Svätého, určite môže k nemu dopomôcť aj vplyv jednotlivca, rodiny, zboru... Dobré je, keď dieťa dostane túžbu žiť nový život. A keď taký život môže vidieť vo svojej kresťanskej rodine: Keď môže vidieť svojich rodičov modliť sa, dôverovať Pánovi Ježišovi. Netreba pred deťmi skrývať ani to, že aj veriaci rodičia sa môžu občas zmyliť alebo urobiť niečo zlé, ale vtedy prosia o odpustenie – Hospodi- na a aj toho, komu ublížili. Ak nás deti vidia aj v takýchto situáciách, skôr si uvedomia, že cesta s Kristom je tá najlepšia. Pán Ježiš je s nami počas celého dňa a takto by nás mali vidieť aj naše deti: Začínať deň s Ježišom a s Ježišom ho aj ukončiť.

Dôležité je, aby dieťa vedelo, čo viera v Ježiša Krista prináša a ako môže byť spasené. Hovoríť deťom na besiedke, že môžu prijať Pána Ježiša, aj keď sú malé, som bola povzbudená na kurze Detskej misie. Dovtedy som na to nemala odvahu. Po niekoľkých takých besiedkach sa ma doma moja vtedy 5-ročná dcérka začala pýtať na veci, ktoré počula: prečo je človek hriešny, ako môže mať čisté srdce atď. Povedala tiež, že by chcela prijať Pána Ježiša... Myslela som si, že tomu nerozumie, a viackrát som ju jemne odbila. Ale ona sa znovu a znovu po stretnutiach besiedky pýtala, ako má prijať Pána Ježiša. Tak som sa s ňou raz poobede rozprávala. Keď som sa uistila, že naozaj chápe, o čo ide, viedla som ju v modlitbe, aby prijala Pána Ježiša.

Povzbudili ma príbehy obrátenia niektorých známych ľudí, ktorí uverili v Pána Ježiša v detskom veku. **Gwen** mala iba šesť rokov, ale vedela naspamäť niektoré duchovné piesne. „Istota vzácna“ – to bola jedna z jej obľúbených piesní. Jej mama skutočne milovala Pána Ježiša

a keď o ňom spievala, Gwen sa jej rada dívala do tváre. „Keď budem veľká, chcem byť ako mamička. Potom budem aj ja s istotou vedieť, že Ježiš je môj.“ O niekoľko rokov neskôr, keď mala desať, bola v jednu nedeľu pokrstená. Rozhodla sa, že nebude čakať s nasledovaním Pána Ježiša, kým bude dospelá. „Bola som ešte príliš mladá na to, aby som mohla správne porozumieť všetkým teologickým otázkam, ktoré s tým súvisia, ale vedela som, že Ježiš ma miluje, že zomrel, aby ma zachránil, a že chce vo mne žiť. A to som si tiež priala.“ Takto uverila Gwen Wilkersonová, manželka pastora a zakladateľa Teen Challenge Davida Wilkersona.

Nicolausovi krátko po narodení zomrel otec. Matka sa druhýkrát vydala a pravdepodobne kvôli druhému manželovi, maršalovi Natzmerovi, a jeho nepokojnému zamestnaniu si nemohla syna vziať do svojej rodiny. Chlapca sa preto ujala jeho stará matka. Bola to múdra a zbožná žena. Pod jej vplyvom vyrastal Nicolaus v spoločenstve so Spasiteľom a už ako osemročný sa rozhodol prijať za svoj životný cieľ „žiť len pre toho Muža, ktorý za mňa dal svoj život“. Mnohí ho preto vnímali ako „zázračné nábožné dieťa“. Aj ako gróf sa Nicolaus Ludwig von Zinzendorf cítil predovšetkým byť Ježišovým učeníkom.

Z obidvoch svedectiev vidíme dobrý vplyv rodiny na obrátenie detí k Ježišovi, túžbu Mu nielen patriť, ale i slúžiť. Služba Gwen a Davida Wilkersonovcov a misia grófa Zinzendorfa zasiahli ľudí po celom svete. Vďaka Bohu za všetky kresťanské rodiny! **Vďaka aj za starých rodičov, za duchovných rodičov a za svedkov viery pre ďalšiu generáciu.**

Viac k téme nájdete na stranách 10 – 11.

Milena Belková

Malá, ale živá

Možstvo utečencov z Afriky a Blízkeho východu je výzvou aj pre metodistickú cirkev v Taliansku. Čo zbory robia a ako sa premieňajú, to sa Reinhold Parrinello spýtal cirkevnej prezidentky Mirelly Manocchio.

Aké sú aktuálne výzvy, ktorým čeli metodistická cirkev v Taliansku?

MM: Práca s utečencami a rozhovory s ľuďmi v čoraz viac sekularizovanej krajine. Nie všetky zbory sú pripravené pracovať s utečencami a integrovať ich do zborov. Ale napríklad v Scicli na juhu Sicílie sa malému zboru s asi 40 – 50 ľuďmi podarilo vybudovať tzv. „Dom kultúr“. S týmto cieľom zbor spolupracuje s mnohými partnermi. Iba spojenými silami sa to dalo. Celkovo možno povedať, že pre metodistov je ťažšie oslovovať ľudí evanjeliom. Taliansko je stále viac sekulárne, to znamená, že ľudia vedia čím ďalej, tým menej o kresťanskej viere a cirkevných sviatkoch.

Ako migranti premieňajú vašu cirkev?

MM: Migranti premieňajú bohoslužby. Predtým bola zaužívaná výhradne organová hudba. Bohoslužby boli skôr pokojné. Teraz je v mnohých zboroch hudba zabezpečovaná kapelami a bubnami. Bohoslužby sú živšie a hlučnejšie. Modlitby často počúť v niekoľkých jazykoch.

Čo vás v súčasnosti teší v cirkvi najviac?

MM: Aj keď je malá, metodistická cirkev je čoraz živšia. Angažuje sa za slobodu náboženského vyznania v krajine. V súčasnej dobe majú v Taliansku dovolené praktizovať svoje náboženstvo iba štátom uznané náboženské spoločenstvá. Metodistická cirkev je uznaná, ale mnohé iné nie sú.

Čo v súčasnosti spôsobuje najväčšie starosti?

MM: Taliansko je viac a viac sekulárna krajina. Ľudia berú cirkev čoraz častejšie len ako inštitúciu a neobetujú dostatočne, taktiež nie dostatok peňazí. Bolo by užitočné, keby cirkev vnímali ako svoju rodinu a pritom by boli zaviazanejší.

Čo sa v súčasnosti mení v metodistickej cirkvi v Taliansku a ako sa to formuje?

MM: Zmeny vyvolané migrantmi som už spomenula. Navyše sme svedkami toho, ako sa reformuje liturgia. Reforma spočíva v tom, že bohoslužby pôsobia menej rigidne a viac sa v nich používa bežný, každodenný jazyk. Momentálne sa upravuje aj postoj cirkvi vo vzťahu k rodine a k manželstvu. Znenie stále platnej legislatívy pochádza z roku 1971. V tej dobe boli rozvody v Taliansku ešte pomerne zriedkavé. Dokument opisuje hlavne to, čo je správne a čo neprijateľné – a to na úrovni, ktorá už nie je aktuálna. V návrhu nového dokumentu hľadáme k tejto téme riešenia pre netradične „poskladané“ rodiny. Tiež by malo byť umožnené požehnanie párov rovnakého pohlavia. Pre nás je dôležité, že pomáhame ľuďom v ťažkých životných situáciách.

Aké je v jubilejnom roku reformácie miesto ekumeny v Taliansku?

MM: Metodisti boli tými, ktorí iniciovali vznik protestantského ekumenického hnutia v Taliansku. Z toho vzišiel v roku 1967 Zväz evanjelických cirkví v Taliansku (Federazione delle chiese evangeliche in Italia). K nemu patria luteráni, valdenské, metodisti, Armáda spásy, baptisti a iní. Metodistická cirkev v Taliansku udržiava vzťahy s letničnými cirkvami. Miestne i na celonárodnej úrovni existuje ekumena aj s katolíkmi a pravoslávny. Metodisti a valdenské sa usilujú o vytvorenie národnej cirkevnej rady, ktorá by bola podobná pracovnému združeniu kresťanských cirkví v Nemecku. K výročiu reformácie sa v roku 2017 uskutočnia v Taliansku dve podujatia, na ktorých sa bude podieľať metodistická cirkev.

Metodistická cirkev v Taliansku má asi 5000 členov. Tvorí zväz s valdenskou cirkvou, pričom existujú svojbytné.

(prevzaté z: *Unterwegs* 7/2017 – 2. Apríl 2017, prel. M. Kušťaková)

Darček z neba

My ľudia radi počúvame dobrú hudbu. Každému sa páči iná. Keď som bola malá, počúvala som Hanu Hegerovú a Jareka Nohavicu. Neskôr som si povzdychla: „Škoda, že netvorí nejaký kresťan, ktorý by mal takú dobrú hudbu a texty ako Nohavica a Hegerová!“ No pri týchto dvoch interpretoch som niektoré pesničky musela len pretočiť, lebo neoslavovali Boha. A dnes, teda už o nejaký ten rôčik neskôr, je tu Sima Martausová. Jej texty nesú posolstvo a oslavujú Boha a Jeho zábery. Je to taký darček od Boha pre nás poslucháčov. Teraz vydala svoj štvrtý album: Smej sa, duša moja. Vrelo odporúčam.

A tiež si môžete na internete vyhľadať nejaké pesničky z jej predošlých albumov, napríklad: Zodvihni ma, Boh je svätý, Buď mi doktorom; Dobrý deň, to som ja...

Pozrite si aj rozhovor s ňou na: <https://www.youtube.com/watch?v=q6ZalZKduRY>.

Janka

MLÁDEŽNÍCKA KONFERENCIA ECM

Do pozornosti mladým: Priprav si diár! Je čas poznačiť si jeden veľmi dôležitý dátum: 15. – 17. septembra 2017. Skupina špičkových odborníkov z východného a západného Slovenska sa spolu stretáva na skajpe, aby pripravila ďalšiu skvelú mládežnícku akciu, na ktorej nesmieš chýbať ani ty! Na úpätí krásneho horského masívu Vysokých Tatier sa opäť zide približne 45 skvelých mladých ľudí, ktorí to s Bohom myslia vážne. Chcú tam prežiť výnimočný čas s ešte výnimočnejšími mladými metodistami z celého Slovenska. Zahrať si množstvo dynamických outdoorových aj indoorových hier. Stretnúť ďalších mladých, ktorých spája viera v Pána Ježiša Krista. Mládežnícka konferencia ECM sa uskutoční pod horami na krásnej chate pomenovanej podľa učiteľa národov J. A. Komenského. Tam, kde je všetkým viac než len dobre; tam, kde si medvede, lišky a iné zvery dávajú dobrú noc. Zapiš si za uši aj do diára: 15. – 17. septembra 2017, Vysoké Tatry, mládežnícka vikendovka! Pozýva ťa prípravný tím špecialistov z celého Slovenska.

Pablo

CampFest 2017 prichádza s hlavnou témou: PREMENA!

S príchodom jari prišli aj čerstvé informácie z dielne organizačného tímu festivalu CampFest. V poradí 19. ročník sa už tradične bude konať v údolí Kráľovej Lehoty 3. – 6. augusta 2017.

Prvou novinkou je predstavenie hlavnej témy festivalu, ktorá nesie názov PREMENA. Túžbou organizátorov je priviesť k Premene, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou Božieho kráľovstva; a to hlboko, osobne, a zistiť, aká je cena Premeny. „Chceme povzbudiť účastníkov, aby cirkvou žili aj v spoločnosti (práve tam, kde sa nachádzajú). Táto Premena má spôsobiť transformáciu spoločnosti cez praktický život, prácu, vzťahy, žehnanie či modlitby. Lebo Božia premena vo mne spolu so mnou vyvolá premenu okolia, v ktorom sa pohybujem.“

Mená kapiel a účinkujúcich budú zverejnené čoskoro, no už teraz si môžete rezervovať termín 3. – 6. augusta 2017 na Ranči Kráľova Lehota. Tento rok bol výnimočný, čo sa týka vypredania predplatného. Pre veľký záujem a rekordne rýchlo vypredané lístky v prvom aj v druhom predplatnom (boli vypredané za 15 hodín!) sú momentálne k dispozícii vstupenky v 3. predplatnom vo výške 23 € na celý CampFest. Súčasne prebieha aj registrácia dobrovoľníkov. Podmienkou je vek min. 16 rokov a voľno v termíne príprav (29. 7. – 7. 8. 2017). Viac informácií nájdete na webe: www.campfest.sk.

Michaela Paštrnáková

Zbor Trnava má 25 rokov

V máji 1992 sa v Dome kultúry v Trnave konalo prvé zhromaždenie, ktorým sa začala misijná činnosť s cieľom založiť zbor. Inicialitva vedenia ECM, SO, sa stretla s ochotou cirkvi z USA finančne pomôcť a s praktickou službou zboru Sereď. Brat Pavel Procházka, vtedajší predseda Rady ECM, SO, ponúkol Lubošovi Tagajovi miesto misijného pracovníka. Počiatok práce spočíval v rozdávaní pozvánok a v ich zverejňovaní. Takto prišli prví ľudia. Konali sa stanové evanjelizácie (v rokoch 1994 – 1996, 1998), autobusové misie (v rokoch 1999 a 2001) a rôzne ďalšie pouličné koncerty a aktivity. V roku 1998 sa misijná stanica stala zborom s názvom Víťazstvo. V tom istom roku Rada SO zakúpila starý dom, ktorý dobrovoľníci svojpomocne prerobili.

Slávnostné otvorenie zborového domu bolo 4. 9. 1999. Na prestavbu prispeli zbory v SR a aj mnohé zbory a jednotlivci z ČR. O dva roky neskôr sa prerobilo podkrovie so zámerom vytvoriť priestory na kanceláriu a na nahrávacie štúdio. Dnes má zbor asi 50 členov, ktorí sa zapájajú do rôznych oblastí zborovej, evanjelizačnej a diakonickej práce. Do roku 2010 bol kazateľom brat Luboš Tagaj, potom tam tri roky slúžil brat Štefan Rendoš. Od roku 2013 slúži ako kazateľ znovu brat Luboš Tagaj. Pomocným kazateľom na polovičný úväzok je brat Pavol Absolon. Pod farnosť Trnava patrí od roku 2011 misijná stanica Pezinok a od roku 2016 aj misijná stanica Senec.

Luboš Tagaj

HODNOTA ŽIVOTA

Naplnení radosťou z PRAVDY poznania sme sa rozprchlí po štvrtkovom stretnutí kresťanov ECM v Pezinku každý do svojich domovov.

Ešte plná radosti som po niekoľkých dňoch navštívila mojich rodičov, kde v spoločnej domácnosti s nimi žije aj môj telesne postihnutý brat. Bola to príjemná návšteva, pookriali sme na duši.

Rodičia aj celá naša rodina majú klasickú katolícku výchovu. Keď sa blížil čas môjho odchodu, zrazu mi Duch Svätý vnukol myšlienku. Úplne bez zaobaľovania slov do vaty som sa brata spýtala: „Akú HODNOTU má Tvoj život?“ Všetci sa na mňa pozerali, v tichosti sledovali moju tvár i oči, hľadajúc dôvody mojej otázky. Tak som sa spýtala ešte raz. Brat, zrejme ovplyvnený vlastným osudom a spôsobom prístupu iných ľudí k sebe, odpovedal so smútkom v očiach: „Žiadnu, môj život nemá žiadnu hodnotu!“

Snažila som sa ho povzbudiť svojou rados-

ťou, a tak som otázku položila ešte raz. Môj otec to okamžite pochopil a odpovedal: „No vysokú, život má zrejme vysokú hodnotu!“ Pozrela som sa na ešte pochybujúceho brata a vysvetlila som mu: „Ježiš zomrel za každého z nás – aj za Teba položil svoj život. Život každého človeka má nesmiernu hodnotu – v očiach Ježiša Krista. Ďakujeme a oslavujeme Pánovo meno! Nech sú požehnané naše životy v mene Ježiša!“ A to sa už emócie nedali zastaviť; rozplakal sa brat aj otec. Obaja sú nositeľmi mena Peter, čo znamená skala, a tá sa začala roztápať... Ich srdcia zatvrdnuté neláskou k sebe samým začali mäknúť... Pristúpili ku mne a objímali sme sa v šťastí z otvorenia sa Láске cez vieru v Ježiša. Skutočný dôvod, pre ktorý prišiel Ježiš, Boží Syn, na zem, je, aby ľudom ukázal Lásku. Život v Láске je cestou k Bohu.

Vďaka Ti, Ježišu, že nám svojou prítomnosťou dávaš pocítiť nebeské kráľovstvo už tu, na zemi.

Veronika

Aké vplyvy rodiny dnes môžu najviac pomôcť dieťaťu, aby sa neskôr rozhodlo nasledovať Krista?

Elena Tagajová: Veľmi dávno, keď boli moje deti ešte veľmi malé, som počula biblické verše od jedného brata z 5M 6,7: „Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým srdcom (...); tieto slová budú v tvojom srdci a budeš o nich dôrazne učiť svojich synov a budeš o nich hovoriť, keď budeš sedieť vo svojom dome i keď pôjdeš cestou, i keď budeš líhať, i keď budeš vstávať...“ Ja som podľa vzoru tohto brata uplatnila najmä večerný čas, keď som v krátkosti rozoberala biblické zvesti s mojimi deťmi. Takže v prvom rade je to rodina, ktorá má vstúpiť do Božieho slova a podľa možnosti byť aj príkladom v zachovávaní a odovzdávaní Božích tradícií. Potom i zbor. Mne veľmi pomohla aj Veľká didaktika od J. A. Komenského, v ktorej autor odporúča chrániť deti pred zlou spoločnosťou a čo najviac im dopriať byť v spoločnosti bohabojných ľudí. Tak sme sa aj my snažili umožňovať našim deťom, aby si pozývali domov veriacich kamarátov a s nimi trávil čas.

Peter Valo: Nedávno sme mali stretnutie Gedeonov, na ktorom sme preberali vplyvy sveta na naše rodiny. Uvedomili sme si, aký veľký vplyv má otec/muž na vývoj dieťaťa. Aj keď sa do popredia dáva za vzor matka, usúdili sme, že ak chceme, aby naše deti nasledovali Krista, musíme mať v prvom rade my otcovia vplyv na naše deti a nájsť si na ne čas! Nemali by sme vzťahovať na deti hanlivé slová. Naše dobré správanie a charakter dokážu mať obrovský vplyv na ich neskoršie prijatie Krista.

Hanka Nováková: Mám taký pocit, že dnešní rodičia sa snažia byť s deťmi kamaráti, boja sa povedať NIE, sú veľmi tolerantní. Nemôžem všetkých hádzať do jedného vreca, ale v mnohých rodinách chýba mužská autorita a vedenie k Božiemu slovu a modlitbe. Mnohí sa spoliehajú na cirkev. Tiež si všimam, že sa častejšie uvádza termín SLOBODA (dáme im slobodu, nech sa slobodne rozhodnú, aby sa cítili slobodne atď.). Musím povedať, že my s manžer-

lom sme naše deti vychovávali oveľa prísnejšie. Snažili sme sa, aby doma bola pohoda (hlavne manžel bol a je „pohodák“), ale niečo sme aj zakázali, nedovolili; na bohoslužby sa jednoducho išlo.

Myslím, že pre deti je dôležité mať znovuzrozených rodičov, ktorí žijú vo vzájomnej láske a úcte. Musí byť jasné, že Pán Boh je skutočným Pánom našej rodiny – obraciame sa k Nemu s radosťami, ťažkosťami, potrebami, so strachom; prosíme o odpustenie, o múdrosť, dôverujeme Mu aj vo finančnej oblasti – prispievame na Jeho dielo. Deti musia vidieť, že slová a skutky rodičov sú v súlade. Deti počúvame, vysvetľujeme – vytvárame bezpečné, chápané prostredie. Vyučujeme Božiemu slovu, biblickým príbehom – na praktických príkladoch. Máme taký zvyk, že celá rodina ideme v nedeľu na bohoslužby a celá naša rodina je zapojená do služby Bohu. Stretávame sa s veriacimi aj mimo zborových aktivít – na akciách pre deti, na výletoch. Rodičia deti chránia pred zlými kamarátmi, záľubami, filmami, knihami; chránia ich teda pred zlým duchovným vplyvom. Niekedy je nutné zákaz vysvetliť – PREČO „NIE“. V období dospievania je potrebné dávať deťom stále viac slobody a dôvery („Verím ti, že...“), veľa sa s deťmi rozprávať. A keď s nami hovoriť nechcú, hovoriť o nich s Pánom Bohom.

Týmito zásadami sme sa s manželom snažili riadiť pri výchove našich detí, i keď dobre vieme o svojich zlyhaniach a chybách. Niekedy som sa i detí pýtala, či je nejaký dôvod, pre ktorý by nechceli ísť tou cestou ako my, akú lepšiu cestu by si vybrali... Ak si dobre pamätám, nikdy nič nenašli. Všetky naše deti sa odovzdali Bohu. Mám obrovskú bázeň pred Bohom a cítim vďačnosť voči Pánovi, pretože viem, že to nie je naša zásluha.

Ingrid Hrubá: Som presvedčená, že rodina, ktorá skutočne funguje na základe Božích princípov, je tým najlepším a najvhodnejším prostredím pre dieťa, aby bolo vedené k roz-

hodnutiu sa pre Krista. Rodina, kde sa v pravde žije a otvorene hovorí o Božích veciach; kde sa načúva a vyučuje Jeho slovu a kde je opravdivo budované bezpečné prostredie pre pochybnosti, pády, prehry a zlyhania. Kde sa neskrývajú a neobchádzajú ani rôzne životné prekážky, problémy, ťažkosti, no ani zápasy viery. Ba naopak, kde sú utrpenie a ťažké životné situácie miestom a príležitosťou na Božiu slávu, príležitosťou na prejavenie lásky a milosti a priestorom nášho duchovného rastu. Ako rodičia sme pre svoje deti v určitom období veľkým vzorom i autoritou, preto je náš osobný vzťah s Bohom tým, z čoho si i naše deti utvárajú svoj obraz o Bohu a o Božích veciach. Veľká vďaka patrí Bohu však i za to, že práve Jeho milosť a láska často prikrývajú naše nedostatky pri vedení a výchove. A nielen to. Ani deti z nekresťanského prostredia nie sú závislé od schopnosti svojich rodičov viesť či ne viesť k Bohu. I v týchto veciach je Boh zvrchovaný a On má posledné slovo. Moc i silu činiť zázraky a dotknúť sa každého života. To nás ale nezbavuje povinnosti a zodpovednosti za to, prečo sme ako rodičia boli stvorení.

Vít Pavelek: V prvom rade sú tu rodičia; tí učia svoje deti na príklade svojho vlastného života. Deti sa učia pozorovaním a až potom vedomým vzdelávaním. Ak vidia na rodičoch naozajstnú, dôveryhodnú vieru, potom samy prirodzene napodobňujú aj ich spôsob viery. K tomu samozrejme patria:

- rozhovory o viere a o náboženstve zodpovedajúce veku dieťaťa,
- čítanie kníh a Biblie pre deti,
- spoločné modlitby
- a, samozrejme, láskyplný vzťah rodičov k deťom i k sebe navzájom.

Autentický život viery rodičov majú deti pred očami ako prvý. Ten je ako podmienka Kristovho nasledovania nutný, nie však dostačujúci – povedané jazykom matematika.

Ďalším predpokladom je spoločenstvo viery; miestny zbor (do ktorého rodina chodí). Zbor má veľkú úlohu odovzdať v láske to, čo rodičia nemôžu či nevedia. Aj nedeľná škola; detská besiedka je nezastupiteľným prvkom, ktorý môže deťom pomôcť zorientovať sa a vzdeláť. Na to

sa viaže spoločenstvo vrstovníkov, v ktorom sa vytvárajú vzťahy rôznej úrovne a trvania. Ak sa jedno z detí rozhodne pre Krista, ostatné deti voči tomu rozhodnutiu nebudú mať ľahostajné.

Z otázok, čo som položil deťom a ich rodičom, som vyrozumel, že:

1. Na prvom mieste je najdôležitejší osobný príklad rodičov. Aj pri modlitbe a čítaní Písma. Aj v tom, ako riešia problémy, ako vyjadrujú svoju vďačnosť Bohu. Teda sami rodičia musia byť v Kristovi. Ako ale vyriešiť túto otázku v rodinách, keď je jeden z rodičov veriaci a druhý neveriaci?! To sa zdá byť nemožné.

2. Deti musia cítiť, že sú milované za všetkých okolností. Je nutné prejavovať o dieťa záujem a dávať mu tak neverbálnu odpoveď, že na ňom záleží; že je dôležité pre rodinu, spoločnosť, cirkev i pre Boha. Rodičia svojím príkladom ako prví vytvárajú obraz o Bohu.

3. Každodenná komunikácia rodičov s deťmi.

4. Spoločné domáce bohoslužby. Z niekoľkých odpovedí vyplýva, že v určitom veku je pre deti dôležité: spoločné čítanie či rozprávanie biblických príbehov, spev piesní a chvál, ktoré deti bavia. Nie vo všetkých rodinách sa také domáce pobožnosti konajú a nie v každom veku ich deti vítajú, najmä nie na začiatku dospievania.

5. Atmosféra v rodine by mala odrážať slobodu, ktorú človek získal od Boha, ale zároveň zodpovednosť, ktorú so sebou sloboda nesie. Rodičia sa musia vyhýbať manipulatívnejmu či násilníckemu konaniu. Spolu s rastúcim vekom dieťaťa mu treba nechávať stále väčšiu mieru slobody a zodpovednosti i za cenu zlyhania.

6. K láske patria správne nastavené medze, ktoré rodičia dôsledne dodržiavajú a vyžadujú.

7. Rodina sa aktívne zúčastňuje na živote zboru/cirkvi.

Najväčšiu prioritu má súlad toho, čo rodičia svoje deti učia, s tým, ako svoje presvedčenie uplatňujú v živote aj v krízových situáciách.

Odpovedali študenti modulu A – laického kurzu ECM. Ak vás téma zaujala, napíšte nám do redakcie svoje skúsenosti. Radi ich uverejníme.

Volám sa Svetlana Kõmives Francisti, mám 41 rokov, som vydatá za Attilu Kõmives (49). Máme 7-ročnú dcéru Kláru.

Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny? (súrodenci...)

Pochádzam zo Srbska z obce Kysáč. Moji rodičia Marija a Vladimír boli zamestnaní v Novom Sade. Mám jedného o sedem rokov mladšieho brata Rastislava.

Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Rodičia sú strojár a technicky zdatní; vždy mali jasno v tom, ako majú veci fungovať. Myslím si, že aj ja som dosť technicky zdatná, hoci ja rada experimentujem a skúšam, na čo všetko sa dajú veci použiť. Na môj duchovný život mali z rodiny vplyv dve babičkine sestry a sestry Roháčkové – Boženka a Marta. Ony ma sýtili knihami od sestier Royových a venovali sa mi.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Obchodníčkou.

Vyviedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Ó, áno. V nižších ročníkoch mamka nechcela chodiť na rodičovské stretnutia, a tak posielala otca. Nevieť prečo, no v škole bola celkom zábava.

Ako dlho vykonávate duchovenskú prácu?

V duchovenskej službe som už 17 rokov. Od 15. rokov som viedla besiedku, dorast, mládež.

Ako ste prežili svoje povolanie do služby?

Bolo to pri pesničke, ktorú sme spievali ako mládež v zbere. V refréne sa opakovali slová: Pane Ježišu, stojím tu, pripravená som, pošli ma, túžim verne Ti slúžiť, po celý život môj, som tu hotová, pošli ma. Pôvodne som chcela vlastniť a prevádzkovať kresťanské knihkupectvo, ale cesta ma zaviedla do kazateľskej služby.

Čo je na tomto povolani ťažké?

Je to práca s ľuďmi, často nevidno výsledky. A to je ťažké.

Spomeniete si na nejakú vtipnú príhodu z vašej kazateľskej praxe?

Mala som kázeň o Márii a Marte, a tak som v závere dala kontrolnú otázku, kto si čo zapamätal, a to bola chyba. Odpoveď znela: Mária sa pýta Lazára: A ty, kde si bol, keď Ježiš zomieral?

Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste rada zmenili?

Ja som v ECM, lebo v nej boli ľudia, ktorých mám rada. Otvorenosť.

Máte obľúbenú knihu alebo kazateľa, ktorý vás vie povzbudiť v službe?

Naposledy ma zaujal Max Lukado.

Na aký biblický text rada kážete?

Na List Efezským a na Jánovo evanjelium.

Vaša obľúbená biblická postava?

Debora.

Ako trávite voľný čas?

Voľný čas trávim s rodinou alebo skúšam tvorivé dielne.

Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Krásna bola kvetinová záhrada uprostred Bodamského jazera na hranici Nemecka a Švajčiarska. Je zakvitnutá po celý rok, vždy v nej možno nájsť iné kvety, a to by som si išla rada pozrieť znovu.

Kam by ste chceli cestovať?

Cestovanie nie je pre mňa dôležité. Nezáleží mi ani tak na tom, kam, ale s kým. Nemám rada organizované skupinové výlety.

Obľúbené jedlo?

Jedlo, hm, to je otázka. Sú jedlá, ktoré nemám rada, a potom tie, ktoré zjem, ale vždy môže byť pečená paprika a syr.

Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

Momentálne naše malé králiky. Cez Veľkú noc otvorili oči a ja sa teším, keď vidím deti, ako rozradostene ich obzerajú.

Čo by ste rada odkázali našim čitateľom?

Dnes je tvoj najlepší deň, lebo sme v Kristovi...

Svätodušná

Je leto, Ducha je.
Vánok prehriaty slnkom
stúpa z doliny k horám.
Tisíce drobných semien
roznáša na tvár zeme.
Povieva teplý vetrík,
život v ňom nový drieme.

Je leto. Ducha je.

Oj, vánok slnkom prehriaty,
Duch Svätý na zem vyliaty,
rozduj sa v našom kraji!
Na Tvojich krídlach život letí.
Iba v Tvojom teple
budeme odhodlaní,
úprimní, krotkí, svätí.

Životodarný Svätý Duch,
príd' k nám a zažni srdcia!
Čuj lkanie Božích detí!

(J. Kremský:
Na pozorovateľni života)

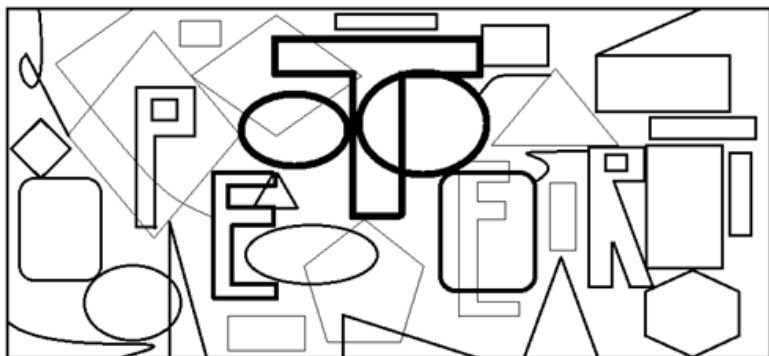
Milé deti,

dnes si pripomenieme jedného z učeníkov Pána Ježiša Krista.
Tento učeník bol rybárom a Pán ho tiež nazval **SKALOU**.

Správne pospájaj jednotlivé časti viet.

Jeho brat Andrej	po vode k Ježišovi.
Bol jedným z učeníkov,	mu svedčil o Ježišovi.
Ježiš aj jeho povolal slovami:	„Pod'ťe za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“
Kráčal	„Ak chceš, urobím tu tri stany: jeden Tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“
Ježišovi vyznal:	čo bežali k prázdnemu Ježišovmu hrobu.
Na Vrchu premenenia povedal:	„Ty si Kristus, Syn živého Boha.“

Na obrázku skús nájsť písmená a vyfarbi ich.

Už si zistil, ako sa volal jeden z prvých učeníkov? _____
Sem napíš jeho meno.

prip. Henrieta Kocevoová

Vylúštenie krížovky pošlite do **15. júna 2017**.

Na jedného z Vás čaká hudobné CD podľa vlastného výberu.
ADRESA: Redakcia Ohnisko, Panenská 10, 811 03 Bratislava,
email: ustredie@umc.sk

Autor: RINGO	skupina ôsmych elektrónov	1	Antonov (skr.)	mesto v Líbyi	elektrárna Prunéřov	nájazdy (angl.)	Pomôcky: oktet, Gat onager anol, diak	stredová priamka	2	žalobca (práv.)
cudzokrajný divý osol							hmyz podobný včele			
otoman							kód letiska Sapiro kokain (slang.)			
EČV Trnavy			kúsok eskamotéra súčasť éter. olejov					utorok		
prvá žena				meno Jürgensa cudzokraj. dravý vták				sobota úsek technickej prevádzky		
1000 kg					skúter (čes.) sídlo v Nórsku					
Pomôcky: Raids, Ost aktor, Asak EPRU, Udo	ľahká loď s veslami cielil					na stom mieste Asoc. rada Róm. Slov.				východ (nem.)
sirupovitý odpad pri výr. cukru							prix marq. obligatoire rytmický pohyb			
informačný systém			hudobný zápis napádanie					hlas hada kniež. pisár v cárskom Rusku		
ženské meno (24. 5.)				úver (kniž.) zdôraznený český zápor						
vojenská jednotka					môže atomic time					argón (zn.)
ženské meno (28. 12.)						päta (čes.)				
lakeť (čes.)						hnedožlté farbivo				

OZNAMY

2. – 3. jún 2017 Trnava
Festival Lumen

3. – 4. jún 2017
Svetový víkend modlitieb za deti v ohrození

15. – 17. september 2017 Banská Bystrica
Celoslovenská konferencia detskej služby
(KDS)

GOD AT WORK

Milé sestry, milí bratia,

v dňoch 6. – 8. októbra 2017 sa bude v Prahe konať misijný samit s hlavnou témou God at Work (Boh v akcii). Táto konferencia je určená na podporu partnerstiev v rámci programu In Mission Together. V mnohých zboroch s partnerstvom s americkými zborními skúsenosti už máme, v niektorých partnerstvo stále pretrváva. Či už patríte do jednej, alebo do druhej skupiny, pozývam vás do Prahy! Okrem bratov a sestier z USA budeme mať spoločenstvo aj so zástupcami z ECM z ďalších európskych kra-

jín, ktoré sú do programu zapojené. Je to dobrá príležitosť, či už na vzájomné rozhovory, alebo na povzbudenie. Program zahŕňa spoločné bohoslužby, diskusné skupiny, kreatívne odpovede na otázky, ako k nám Boh hovoril; „speed debating“, večernú kaviareň a pod. Podmienkou je znalosť angličtiny. No ak nebude úplne dokonalá, rada poslúžim ako prekladateľka pre našu slovenskú skupinu ☺. Prihlásiť sa treba do konca júna 2017 na linku: <http://www.umc.cz/en/community-of-faith/summit-2017>.

*za organizačný tím:
Lenka Procházková*

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Redakčná rada:
Mílana BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ

Kalendár ECM

9. 6. 2017 Bratislava
Zasadnutie Rady SO ECM

16. 6. 2017 Sereď
Oblasťná konferencia

5. – 9. 7. 2017 Račkova dolina
Letný pobyt stanovákov

15. – 17. 9. 2017 Račkova dolina
Konferencia mládeže

6. – 8. 10. 2017 Praha
Misijný samit